

Icoana Nașterii Domnului cerul și pământul contopite în bucurie deplină

Una dintre cele mai cunoscute icoane ale Bisericii și, în același timp, una dintre cele mai bogate în semnificații teologice este icoana Nașterii Domnului. Simbolismul ei cuprinde elemente biblice și dogmatice sau din istoria apocrifă. **Toată creația se bucură la Nașterea Pruncului:** cerul (o stea și îngerii), pământul (munții, plantele și animalele) și umanitatea, reprezentată de Preacurata Fecioară Maria, Maica Domnului nostru. **Dincolo de reprezentarea artistică, icoana Nașterii Domnului transmite prin conținutul său două învățături creștine fundamentale: Întruparea Fiului lui Dumnezeu și efectul acestui eveniment asupra întregii creații.**

„Cerul și pământul astăzi s-au împreunat; născându-se Hristos, astăzi Dumnezeu pe pământ a venit și omul la cer s-a suit.”
(Vecernia praznicului, Litie, glas 1)

Icoană sau fotografie?

Icoana nu este fotografie, o simplă decorație, ci este revelația chipului lui Dumnezeu în om, pe care Sfântul Ioan Damaschin o numește „fereastră către cer”. Atenția și inima noastră trebuie îndreptate dincolo de sticla icoanei, la Dumnezeu, sursa adorației noastre.

Steaua și îngerii

La nivelul de sus apare **steaua**, a cărei parte superioară este reprezentată în afara icoanei, dar care nu este separată de lume. O singură **rază** răsare din acest triunghi, ceea ce înseamnă că Dumnezeu este unul singur. Raza se desface în trei, simbol al participării întregii Treimi la mântuirea omului. **Îngerul** care se înclină spre păstori, vestindu-le acestora Nașterea lui Iisus, reprezintă lumea cea nevăzută.

Stâncile

Stâncile sunt ilustrate asemenea unor trepte simbolizează acțiunea de pogorâre a lui Dumnezeu la om, cât și urcarea omului la Dumnezeu.

Fecioara Maria, Pruncul și magii

Fecioara Maria este reprezentată mai mare decât celelalte personaje și stă întinsă pe o hlamidă purpurie, culoarea imperială bizantină ce sugerează faptul ca ea este „împărăteasa îngerilor”. Mama își privește pruncul, iar prezența sa accentuează umanitatea lui Hristos. **Pruncul** este înfășat, dar nu în scutece, ci învelit în giulgiu și așezat într-o raclă de piatră, elemente ce vestesc patimile și moartea de mai târziu. În peștera întunecată, expresie a mormântului, se află **un bou și un asin**.

Magii, unul tânăr, altul matur și altul bătrân, simbolizează mesajul universal adus de Hristos, care transcende toate vârstele omenirii.

Iosif și bătrânul Thyreos

Iosif stă meditativ, uimit și parcă neputincios în fața mării taine a Întrupării. Iosif întruchipează omenirea și este înfățișat cum ascultă cuvintele unui bătrân. Potrivit unei legende apocrife, acesta este bătrânul păstor **Thyreos**, personificarea diavolului, care îi spune lui Iosif că o fecioară nu poate naște un prunc.

Scena spălării Domnului, are la bază evangheliile apocrife (acestea vorbesc despre prezența a două femei - Salomeea și Zelemi - chemate de Iosif pentru a o asista la naștere pe Sfânta Fecioară) și sugerează faptul că Hristos se supune obiceiurilor și deprinderilor omenești.